

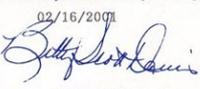

VĚSTNÍK

Praha 26. dubna 2017

Ročník X., Číslo 4

009840 012-4426 003929 1*0059 662 (0030) 1046143025460 DTC 2468 572813 ODY-09 DMA

NUMBER		SHARES
09840		-1-
E'PRIME AEROSPACE CORPORATION INCORPORATED UNDER THE LAWS OF THE STATE OF COLORADO		CUSIP 268817 10 3
THIS CERTIFIES THAT LAWRENCE FALATER & DELPHINE FALATER JTWROS		
Is The Owner of ***ONE***		
FULLY PAID AND NON-ASSESSABLE SHARES OF NO PAR VALUE COMMON STOCK OF		
E'PRIME AEROSPACE CORPORATION		
<i>transferable only on the books of the Corporation by the holder hereof in person or by attorney upon surrender of this Certificate properly endorsed. This Certificate is not valid unless countersigned by the Transfer Agent and Registrar.</i>		
<i>IN WITNESS WHEREOF, the Corporation has caused this Certificate to be signed by the facsimile signatures of its duly authorized officers and to be sealed with the facsimile seal of the Corporation.</i>		
Dated: 02/16/2017	 SECRETARY	 PRESIDENT
		COUNTERSIGNED AND REGISTERED: Compensum Trust Company, Inc. Denver, Colorado, 80201

KONEC KAPITALISMU?

Každý den nás média seznamují se stovkami zpráv z celého světa. Téměř v přímém přenosu vidíme bojiště v Sýrii, to co zase řekl ten či onen politik nebo pohyby akcií a měn na světových trzích. Mluvíme pochopitelně o běžných zprávách bez oněch nechutností, kdo se s kým vyspal a koho opustil či kdo si nechal udělat plastiku toho či onoho orgánu. Zdá se však, že svět, jak jsme ho znali poslední půlstoletí se dramaticky změnil a nikdo z placených novinářů nás o tom neráčil informovat.

Jak to vypadá, zdá se že kapitalismus, alespoň v České republice pozvolna končí a bude nahrazen novou hybnou silou, která bude křížencem mezi liberálním kapitalismem a dávkovým socialismem, který se rodí z předsmrtných křečí zanikajícího experimentu zvaného Evropská unie. Vše začalo přibližně před pěti roky, kdy se (alespoň pro ČR) ukázaly jako snad zcela neškodlivější tzv. anonymní akcie, čili akcie na doručitele. Nádor škodlivosti se podařilo amatérům, jenž nic neumí, ale všemu rozumí (obecně se jim říká politici) odstranit a zdánlivě bylo vše zažehnáno. Jenže to by u nás nesměl vládnout socialista se všehoschopným (neusvědčeným) agentem Stb. Díky tomu, že první věří svým vlastním politickým projevům a druhý je neumí sorry jako vysvětlit ani středně vzdělaným novinářům, tak se stalo, že další obětí tohoto čistého amatérismu jsou dluhopisy. Zdá se, že každý kdo kdy vydal dluhopisy je podvodník, který krátí stát na daních. Jenže proč tedy naši amatéři v čele státu vůbec předkládají a schvalují zákony, které umožňují daňové slevy a úlevy. Každý úředník finančního úřadu Vám řekne, že přirozeností daňového poplatníka je, aby platil co nejméně. Umožňuje-li mu zákon legálně využít nějakou výhodu, pak by byl sám proti sobě, aby ji nevyužil. Jenže spojením věci neznalých novinářů s hloupostí politiků v kombinaci s velkopodnikatelem, kterému už korýtka nestačilo a začal se sunout do politiky, aniž by jí ovládal, vedlo k tomu, že viníkem je dnes dluhopis.

Kejhající husa sice kejhá seč může, že jediné zlo v zemi je Kalousek (zajímalo by mě co by všichni politici dělali, kdyby ho nebylo), ale protože se zamotá do vlastních lží a neumí rozumně vysvětlit co vlastně bylo, odnese to chudák účetní. Na tu se dá přece svést všechno. Úspěšný podnikatel tedy přiznal, že zaměstnává neschopnou pracovní sílu. Další pohádku o tom jak statečný Andrej hájí zájmy široké veřejnosti jistě brzo někde uslyšíme. Jenže stát se nedá řídit jako firma. Zde neplatí hlavní slovo majitele firmy, kterému všichni říkají ano, protože jinak je vyrazí. Není divu, že když se nepolitik dostane do křídka se svými slovy prostě sáhne po argumentu – co jsem ušetřil na daních dám na dobročinnost, uzavřeno, jdeme od toho. Slovy udělal jsem něco, smrdí to, ale já přece nejsem politik, neplatí.

Ševče drž se svého kopyta a neplet se tam kde to neumíš. To platí v politice, stejně jako kdekoli jinde. Jenže když někdo nerozumí akciím, zruší je. Když dluhopisům, tak se zdaní a co uděláme s tím, že někdo neumí žít a vládnou v kapitalismu. Také ho zrušíme?. Evropská unie se snaží s takovou vehementností vše koordinovat, přerozdělovat a sjednocovat, že se z ní stane ten nejvíc socialistický prvek na světě. Komunisté a všichni nepřející z Kremlu a okolí se budou radovat. Díky letitým dezinformacím se to hybridní uskupení EU už rozkládá samo a my jen budeme přihlížet, protože nerozhodný socialista v čele vlády prostě neví a neumí. Je to jako s tou akcií v záhlaví. Cenné papíry mají ochranné prvky, aby se nedaly padělat. Jenže když je někdo neumí, bude tvrdit, že jsou zbytečné. Tak vznikla i akcie E'Prime Aerospace Corporation, kde je absence jakékoliv gloše. Opravdu je možné, že neumětelství zvítězí a nám to případně normální. Nebo se proti tomu dokážeme postavit?

ZAPOMENUTO

Když jsem poprvé uviděl reklamní pohlednici restaurátora Viléma Srpa, na které je se dvěma psy, hned jsem si říkal, zda to není nějaká humorná koláž, ve které by pan hostinský byl považován za rasa nebo že by dokonce vařil z psiho masa. Dobrotivý a usměvavý pán na snímku rozhodně nevypadá jako nelida a tak myšlenka velmi rychle odezněla. Přesto mě začalo tajemství pohlednice zajímat, ale nebylo na ní nic, co by vedlo k adrese restaurace. Až po čase se začaly jednotlivé střípky skládat do pěkné mozaiky.

Restaurátor Vilém Srp se narodil v neděli 15. května 1864 v Panenských Břežanech č. 705 do rodiny rolníka Františka Srpa a jeho ženy Marie, rozené Růžičkové. Když mu bylo 25 let, odešel do Prahy, kde se uchytil nejprve jako řemenářský pomocník a po čase se stal řemenářem. Časem se seznámil s Marií Novou, rozenou Novákovou, jenž byla vdovou. Narodila se v Netřebí u Mělníka ve středu 31. ledna 1866. O jejich vzájemném životě se nedá nic zjistit, jen to, že v sobotu 26. května 1894 se Marii Nové narodila dcera, které při křtu dali jméno Božena Františka a jako otec se přede dvěma svědky k ní přihlásil Vilém Srp, který byl zapsán do matriky. Ke sňatku obou rodičů došlo až v pondělí 11. ledna 1897 v kostele u sv. Petra. Rodina bydlela Na Poříčí, ale v letech 1900-1901 se celkem pětkrát stěhoval. Teprve od června 1901 se trvale usídlil v domě č.p. 1130 na Novém Městě, zvaném „Na Kuklíku“, podle vyhlášené restaurace, která byla na rohu Zlatnické ulice a Petrského náměstí č. 6, kde byl vchod. Současně se stal také majitelem oné restaurace.

Majitelem domu byl Bedřich rytíř Klenka z Vlastimilu, syn pražského sládky Václava Klenky z Vlastimilu, který tu měl kdysi vlastní pivovar. Když zemřel, jeho dědicové pronajímali hospodu různým nájemcům. Před Srpem to byl Václav Pravda, který ji měl v nájmu 10 let od roku 1891. Hostinec Na Kuklíku byla slavná hospoda s dlouhou tradicí. Jedna pražská pověst praví, že zde sedával v 17. století hrobník Mates Spurný, který v době moru vše co vydělal propil večer v hospodě, kde velkopansky hostil své společnosti, kteří s ním hráli karty. Když prohrál všechny peníze, slíbil, že je pohřbí zadarmo, kdy za něj ještě zaplatí nějaký ten korbel. Druhý den zemřelo několik bohatých lidí a on zase vydělal co prohrál. Večer už kumpány nenašel. Hospoda byla zavřená, na dveřích bylo křídou znamení moru. Ani pak je nenašel v jiných hospodách, ale až v noci v márnici. Vyzval mrtvé kamarády, aby si s ním zahráli karty. V tu chvíli udeřil hrom a opilému hrobníkovi se zdálo, že jeho mrtvá žena pláče. Ráno našli tři mrtvé jak sedí na márách. Čtvrtý, hrobník, ležel na zemi vedle rozházených karet. Všechny pochovaly do společného hrobu, na který si lidé ještě dlouho ukazovali.

Také za Viléma Srpa se stala zdejší restaurace vyhlášenou, byť již pozvolna vedla k úpadku. Kdysi oblíbená restaurace, kde se točilo vyhlášené pivo, pro které chodili lidé až ze Smíchova a Karlína, se stávala stále obyčejnější krčmou, kde se až příliš často stávaly různé rvačky a výtržnosti, které budily ze spánku obyvatele okolních domů. Zdejší restaurace Viléma Srpa změnila několikrát svůj název. Původní název „Na Kuklíku“ se začátkem století změnil na hostinec „u Miláčka“. Právě z této doby je ona roztomilá pohlednice s psy. Někdy asi od roku 1906 změnil Srp název na „Hostinec u Serabona“. Tento název vydržel asi do začátku 1. světové války, během které se hostinec na krátký čas zavřel. Atmosféru a jistou rázovitost prostředí nám velmi dobře zachytil jeden z velmi častých hostů, Jaroslav Hašek. Ve svém slavném románu píše doslova: *"Pojďme na Kuklík," vybízeli Švejk, "kvěry si dáte do kuchyně, hostinský Serabona je sokol, toho se nemusíte bát. Hrajou tam na housle a na harmoniku," pokračoval Švejk, "a chodějí tam pouliční holky a různá jiná dobrá společnost, která nesmí do Reprezentáku." Čahoun s malým podívali se ještě jednou na sebe a pak řekl čahoun: "Tak tam půjdem, do Karlína je ještě daleko." Po cestě jim Švejk vypravoval různé anekdoty a v dobré náladě vstoupili na Kuklík a udělali to tak, jak Švejk radil."*

Ke znovu otevření Srpovy restaurace došlo až v neděli 1. října 1916. To však už byl jen smutný obraz upadajícího podniku. Kdysi populární a oblíbená vrchní číšnice Fanyňka Pecková si našla práci jinde, stejně jako pouliční dívky.

Vilém Srp se svojí paní ještě stačili dobře provdat svoji dceru Boženu, která se v sobotu 22. března 1919 provdala za úředníka Hypoteční banky na Král. Vinohradech Otomara Satrapu. Vilém Srp se ještě jednou dostal na „výsluní“ veřejnosti, když se v únoru 1923 stal obětí krádeže. Na půdu restaurace si totiž uložil krabici se zlatými skvosty v hodnotě 50.000 Kč, které při úklidu našla služebná Barbora Egrová a vzala je. Záhy se zjistilo, že už byla trestaná za krádeže a stihla vše předat svému milenci Karlu Řezníčkovi. Poklad se už nenašel a přestože byli oba souzeni, pro nedostatek důkazů byli osvobozeni.

Dům byl koncem roku 1929 určen k demolici a na jeho místě vznikl moderní betonový dům. Vilém Srp ukončil po téměř třiceti letech svoji živnost a odešel na odpočinek. Zemřel jen dva roky poté, v úterý 26. května 1931 ve věku 67 let.

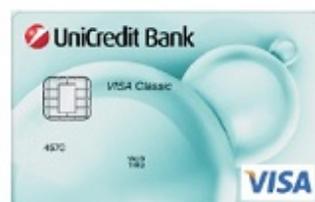
Kam does? ale jako vždy k „Miláčkoví“ na Petrském nám. č. 1130. Denně koncert. Piva dostl. Uctivé zve Vilém Srp. 6568

Pohled na Restauraci Na Kuklíku těsně před zbořením, 1929 (AHMP)

Navštivte znovuotevřený hostinec Viléma Srpa. Denně třikrát čerstvá polévka. Ceny mírné. O hojnou přízeň prosí Vilém Srp, host., Praha II., Petrské nám. 1130. 18567

Navštivte známý hostinec „u Miláčka“ na Petrském náměstí č. 1130. Piva dostl. Denně koncert. Uctivé zve Vilém Srp, hostinský. 6567

ITY SE ZAPOJ! **aneb pomoc může každý**

Muzeum cenných papírů, nadační fond v Praze,
vyzývá tímto širokou veřejnost k pomoci při přípravě
katalogu veškerých platebních karet vydaných v ČR a SR.

Sběrem těchto karet přispějete k zmapování všech verzí
dosud vydaných karet, které často už nejsou ani v archivu bank.

Každý kdo má starou, prošlou nebo nepoužívanou nebo třeba
i přestříženou či jinak poškozenou platební kartu
a daruje jí do sbírek muzea, získá od muzea malý dárek.
Stačí vložit karty do obálky, napsat svoji zpáteční adresu
a zaslat vše na adresu:

Muzeum cenných papírů, nadační fond
Pod Vilami 13, Praha 4 - Nusle, PSČ 140 00

www.sberatel.info
www.das-mcp.cz/muzeum/

